

ДІЛО

виходить щоденно передполуднем

<p>РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок ч. 10, II. пов. Конте пошт. шлани 143322. Адреса для телеграм: «Діло», Львів. Гол. Редактор приймає від 11—12 год. передполуднем Рукописи не звертається</p>	<p>ПЕРЕДПЛАТА: Місячної в краю 450 год. За границею: В Америці 1 долар, Франції, Голландії, Бельгії 20 фр. фр., Італії 750 ал., Німеччині 750 ал., Швейцарії 3 шв. фр., Чехо- словаччині 20 ч. к., Румунії 150 лел., Болгарії 750 ал., Австрії 750 ал. — Зміна адреси 1 год.</p>	<p>В СПРАВІ ОГолошень ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІН. СТРАЩІ ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 20 сот.</p>
---	---	---

Генеральний наступ.

Львів, 21. листопада 1927.

Скоро тільки виринула думка виборчого бльоку польських народів, у польській пресі появилася погрозна і репресивна натишка. Всеосяжні «санатори» всіх відтінків по-польських народів взагалі і кожного зокрема. Ховаючись за спину диктаторського уряду, повели вони політику залякування, мовляв, уряд не пустить тієї справи плазом, а виступить далекойдучі консеквенції. Дивним дивом серед цієї піддроблюваної й підсичуваної атмосфери погрозу відбувається напад на пос. Гримбави і то саме напередодні першої інформаційної конференції представників польських народів.

А підчас конференції пристрасні «санатори» просто виходять зі себе. З примітивною відвагою, «дітей щастя», яких обставини — без ніяких мусів з їх боку — винесли на поверхню життя, ці «пустунчики», навіть не зберігаючи признак політичної пристойності, з міною і зухвалістю провінціального команданта поліції конструюють генеральне обинувачення і над головами всіх «меншостей» вимахують мачугою репресій. В «санітарній» і навіть у львівській пресі з'явився формальний «арбівний» вогонь, що попереджує генеральний наступ.

Погрозливий обстріл розпочала варшавська «Епока» (орган Партії Праці, а тимсамим і віцепрем. Барзеля). На саму згадку про «шисна-татку» цей, звичайно бездушний, орган виходить з рівноваги, бо та «шисна-татка», що обєднала була в 1922 р. виключно підчас виборчого акту всі «меншости» (за винятком «пальчиків українців і литовців»), «важкому полякові, без різниці національній, викликає однакове почуття, почуття обурення і ненависті».

І коли тепер виринула думка про можливість спільного виборчого виступу всіх польських народів, те обурення і ненависть вибухли брудною полуміною неугомонної пристрасності.

Бо «шисна-татка» відома а попередніх виборів, не а випадковим соймовим бляхом, що довстав на ґрунті потреб господарських чи політичних, але а тодішнім заговором проти держави, інспірованим і підсичуваним зовні. Польський народ і виступав на виборах за переможця, а в 1927 р. ст. беззастережно посередньої інформувати про державу у внутрішній відносині «шисна-татка» і заміною вірогідності на національній, було би непереможною догматичністю. Тому польське «шисна-татка» і мусить бути на тієї точці, де, дивлячись і навіть підкорюючись, в таку умову і не дозвільши досвідів від «шисна-татки» не можна інакше «шисна-татка» як нового наступу на польську державу всіх національних меншостей. То-то державу блядом жистиме витягнути з «шисна-татки» і відносини до всіх національних меншостей. В першу чергу відносини до українців. Як на жаль, а політично організований елемент українців і добре матеріально ситуований і на якого більше має право виматати.

На ту саму тему, з неменшою пристрасністю, пише «радикальний» ре-редактор «Глос-у Правди» Стіпчин-«шисна-татка».

Словом: якнайбільше мандатів. Під політичним оглядом мав би то бути конкубанат сла-славоносних меншостей, що в суцільній масі засадиють східні землі річкосполитой, а серед яких бурхують у відношенні до держави відосередні напруги, та розсіяні майже на всій території річкосполитой жи-дів, яких життєва ситуація тісно вляє а до-осередніми тенденціями. Суцільно був би то протинний природі союзу виванців III. Ін-тернаціоналу(?) а елементами паскрізь ре-акційними, або поступовими, однак дале-кими від переступлення програми еволю-ційному суцільним процесів. Словом: був то твір у рівній мірі відракатний для поль-ської аліанси, як і правий, що а цілому польському громадянстві будучи почуття глибокої відрази».

Радикальні направики є того по-гляду, що «санітарний» уряд бага-то зробив для «нац. меншостей», що він на фронті заспокоювання по-треб польських народів доказав чудес і то так далеко, що «не може вже бути мови про спільні інтереси жидів, українців і білорусів».

«Політика потравневого уряду пішла по-двій заспокоювання якогось дивоголяного по-дипу горожан річкосполитой на «більшо-сти» і «меншости». Потреби чужоплемінних горожан потрактовано а чисто річкової точки погляду, в рамках вказівок бережневої кон-ституції. Усушено цілу пляку крипа, чи то в шкільній діяльності, чи в обсягу господар-ських потреб... Зайвим було би доказувати, що відракатний в тому моменті «шисна-татка» мусить негайно аніквечити все це на-дбання. В наслідок того поноєсу був би поворот до толосу а громадянстві ендемічних прогромажників. Уряд і всі демократичні партії — а соціалістами виключно — на довго втратили би основи до своєї політики поро-зуміння і відного співжиття, заглушеної гамором боротьби між націоналізмами, над якою дирігентуру обляга би радо емісарії III. Інтернаціоналу, найбільшій прихвиль-ності, що бажають виволитися з волі, щоб впасти а їх неволю, а якої вже не вільно виконуватися».

Як «der dritte im Bunde» виступає «Дзенік Львовський», який повторює — менше або більше вдатно — ар-гументи своїх варшавських учителів і погрожує «консеквенціями».

У відношенні до тих політиків і їх без-посередніх прихильників, які підтримували планований заговор проти польської держа-ви, які на витягнену а доброї, непрямої волі руку відповіли рукавицею, киненою в обличчя режимові маршала, — виконано безоглядну боротьбу на всіх ділянках, а та-кож у рамках їх власної національності. А ми програвати не привикли».

Вкінці як куріоз годиться підкре-слити, що в тій справі по лінії, за-значений пристрасною «санациєю», забирає голос а «Газета Львова», орган, що носить виразну урядову стампілью. Правда, немає тут таких яскравих погроз, однак усе таки глибоко трівожить цей орган думка про виборчий бльоку польських народів з огляду... на політику держави у відношенні до кожної «мен-шости» зокрема. Урядовий орган потішається тим, що «примара» бльоку розвіється, що це тільки «страхи на ляхи».

Отже про що йде справа, а чому суть річі?

Польський уряд будує свою силу і довговічність при есентальному збереженні парламентарного у-строю сучасної польської держави на розбитті, на розвалі поодиноких національних груп і партій. Тільки розвал зберігає уряд перед немину-чим відступленням від керми державним кораблем. Тому від довго-го часу чинники, причеплені до уря-дової каямки ведуть розкладову ро-боту серед партій. Всюди, де тільки

це можливе, потворено відповідні «ячейки». Ту саму тактику прино-ровлено і до польських народів, розвизуючи найсильніші партії (як «Білоруську Громаду»), або наса-джуючи наемників у лоні поодиноких народів. А взагалі до поль-ських народів приноровлено методу всіх імперіялістів: «divide et impera!» Спеціально у відношенні до україн-ців теперішні чинники повели ту са-му акцію, яку вів безсмертний Ст. Грабський на спілку з Вітосом, тіль-ки — треба то признати! — без над-то яскравих провокацій. По суті все остало по давньому.

Ясно, що коли тепер з'являються позначки про можливість бльоку не-польських народів, то «обурення і ненависть» мусіли вибухнути зі зльо-еною силою, бо порозуміння не-поль-ських народів підтинає політику «divide et impera» Можемо навіть зрозуміти неугомонну злість «сана-торів». Бо й справді, до чого воно йде? У Женеві п. Сухенек розбив конгрес європейських нац. меншо-стей, а тут, такі у нутрі польської держави, відживає порозуміння на-родів. Це страшно стоголова гид-ра, з якою слід повести безоглядну боротьбу, не рахуючись а постано-вами конституції, ні з законністю, ні навіть з приличністю.

І тому з'явився такий великий га-лас, такий страшний крик. І тому розвезені при урядовому кориті «сана-тори» кидуються як опарені, під-тягаючи звичайний виборчий бльоку аж під поняття атаки на польську державу. Очевидно, вони хотілиб, щоб в будучому соймі не-польські народи мали якнайменше представ-ництво, бо тільки тоді принишкла би, як не уступила — на їх думку — гострота національного питання. З тією метою спрепаровано й «наде-мократичнішу» виборчу ординацію. Сучасна Польща має до 45 проп. не-польського населення. Отже по справедливості всім «меншостям» належалося би до 190 мандатів. Тим-часом на основі обов'язуючої вибор-чої ординації, при істинуїчій вибор-чій геометрії, всі не-польські народи в одному бльоку можуть здобути

найбільше 100 мандатів. А колиб кожна національність йшла окремо, а тимбільше колиб поодинокі націо-нальні і соціальні партії в лоні кож-ної нації виступили окремо, то пред-ставництво не-польських народів не переступилоб 60 мандатів. Особли-во великі втрати понесли би розсі-яні народи: жиди в першу чергу, а опісля німці. Помітні втрати малиб й українці, особливо на периферіях своєї національної території. А «сана-ція» лагодиться жирувати якраз на цьому розпорошенні, бо тільки тоді вона може рахувати на сякий-такій успіх.

Без сумніву справа виборчого бльоку всіх не-польських народів не є легкою. Багато аргументів про-мовляє за участю в бльоку, але є й аргументи проти нього. Є річю на-ших компетентних чинників роз-глянути всі дані «за» і «проти», без огляду на те, чи це кому подобаєть-ся, чи ні. Є це наша внутрішня спра-ва. Бльоку не-польських народів, без огляду на те, чого дошукуються а ньому «санітарні» ясновидці, був би таким самим виборчим бльоком, як кожний інший. Він вловні відпові-дав би всім законним вимогам і са-мий провідний думці виборчої орди-нації.

На першому пляні у нас справа українського національного бльоку. А що торкається виборчого бльоку не-польських народів, то тут єдино рішучим буде наш національний інтерес. І ніщо більше! А без огляду на таке чи інше рішення наших від-повідальних політичних чинників, мусимо протиставитися «санітарній» тактиці погроз і заповіданих репресій та зі свого боку витягнути з цієї нечуваної поведінки відповідні консеквенції. Бо єднатися з тими чи іншими чинниками — при збере-женні законної основи — є добрим правом кожного народу, який веде політику по лінії своїх власних ін-тересів, не піддаючись під інсинуа-вану «санаторами» дирігентуру III. Інтернаціоналу, але так само не під-даючись і під батуту «санаторів». Бо є це щонайменше смішна, просто гумористична претенсіональність.

Французько-югославянський договір

Югославія була останніми часами політично і дипломатично ізольо-ваною країною на Балкані, що мало дуже відемний вплив навіть на її внутрішній правно-державні відноси-ни. Вправді вона ратувалася як мо-гла перед тією Ізоляцією, але це їй не дуже те вдавалося з уваги на дуже спірні інтереси велико-держав на Балкані. Югославія належала від початку до малої антанті, політич-ним завданням якої було береження поверсайського «статус кво» в се-редній Європі, точніше над Ду-наєм, але мало антанті останніми часами не давала ніяких помітних позначок живучості та політичної ак-тивності. Недавній виступ лорда Ротерміра проти Чехословаччини та в справі ревізії її границь з Маляр-щиною були наглядним доказом то-го, що політична опінія деяких ди-пломатів формується проти про-відної ідеї малої антанті. В далеко-гіршому положенні від Чехослова-чини під численними оглядами була Югославія.

Для Югославії важкими були не тільки справи її границь з Маляр-щиною та Австрією, але далеко важнішими були її граничні бої зі

своїми балканськими сусідами, зо-крема з Італією.

Коли інші середньо-європейські держави, що повстали в наслідку великої війни, мали гарантовані свої границі не тільки повенними ми-ровними договорами і Лігою Націй, але й окремими договорами бо-дай з одною з великодержав т. зв. по-бідиць, то Югославія цього не мала. Не мала вона такого дого-вору і з Францією, дарма, що Че-хословаччина, наприклад, має та-кий договір від 1924 р., Польща від 1921 р., а Румунія від 1926 р. Наго-місь положення її комплікувалося наслідком недавнього італійсько-малярського договору, а далі на-слідком відомої тіранської угоди між Італією та Альбанією. Через два останні італійські договори дійшли були недавно італійсько-югославян-ські відносини до найвищого на-пруження. Італійські фашисти вже побренькували навіть шабелями та були не від того, щоб з Югосла-вією повоювати, дарма, що ще 27. січня 1924 р. Муссоліні підписав був в Римі пакт приязни в імені Італії з представником Югославії тодішнім міністром закор. справ Нінічом.

Югославія підготувала договір із Францією в справі „статус кво“ згідно з повсюдними мировими трактатами вже від чотирьох літ. Однак не могла його сфінансувати з уваги на вгорі наведені свої взаємини з Італією. По підписанні пакту приязни з Італією 1924 р. Муссоліні не бажав собі такого договору Югославії з Францією, а по зломанні цього пакту Італією договором в Тірані та Італіо-мадлярською умовою отягала від підписання договору з Югославією Франція, щоб не дразнити Італії, з якою вона остає постійно у напружених взаєминах. Останніми часами Франція зв'язалася лишити без уваги сподіване недоволення Італії французько-югославянським договором та рішлася його підписати. Це й сталося 10. листопада ц. р. в Парижі. Договір підписали Бріан і Воя Марінкович.

Підписання цього договору викликало, як і можна було сподіватися, велике невдоволення в Італії, дарма, що сам договір нічого протиіталійського в собі не має. Навпаки, до договору може, по словам Бріана, кожної хвилини прилучитися й Італія. Французька преса теж не ас прийняла підписання цього договору прихильно. Ліва преса твердить, що є він впливом „воєнничої“ дипломатії та що причиниться до заогнення й без того напружених відносин Франції з Італією. З упередженням ставиться до договору й англійська консервативна преса. Натомість вся югославянська преса, на опінії витець цей договір та вважає його поважним успіхом нинішнього уряду в закордонній політиці. З підписанням цього договору Югославія почуває себе далеко сильніше на Балкані, особливо з уваги на неперебірливу в засобах італійську політику ізоляції Югославії.

За океаном.

IV. Конгрес Обеднання Українських Організацій в Америці.

В Українським Народнім Домі при Норт Френклін Стр. у Філадельфії відбувся 26. ц. м. IV. Конгрес Обеднання Українських Організацій в Америці. Ще до 9. год. стали сходиться делегати. Точно в 10. годині о. Володимир Сполітакевич, президент Обеднання, відкрив Конгрес короткою промовою, в якій підкреслював як небувалий в Америці факт, що того роду національна українська організація святкує вже пятий рік свого існування. На передсідателя вибрано гр. Ом. Ревюка, на секретарів гр. Петра Ковальчука й о. Івана Гундяка. До верифікаційної комісії вибрано: гр. М. Близняка, Гр. Шабатуру й Гр. Пипюка; до резолюцій: гр. д-ра В. Клодницького, П. Сокальчука, Йосифа Букату й В. Кедровського; до комісії закладень: гр. Питуляка, о. Улицького й о. І. Іванишина.

В імені уступаючого уряду складала звіт: о. Сполітакевич, передсідатель; Т. Грицей, касієр та д-р Мишуга, секретар. Описав о. Левицький в імені контрольної комісії поставив внесення на заяву довіри уступаючому урядові. Конгрес по докладній дискусії над звітом ухвалив внесення одноголосно.

З черги д-р Мишуга в імені уступаючого уряду пропонував проект реорганізації Обеднання: Обеднання має опиратися не на центральні організації, але на місцеві; місцеві товариства, що приступили до Обеднання, можуть організувати місцеві Обеднання.

Обеднання побільшило далі свої агенди в цей спосіб, що отворило окремі комісії для Рідної Школи в Америці, для агенд горожан українського роду та для Січової Організації. На ті теми були виголошені спеціальні реферати і кожний реферат викликав оживлену дискусію.

Довшу дискусію викликала справа дому Українського Комітету в Нью Йорку. Рішні делегати підчеркували, що українське громадянство

по цілій Америці не забуває цей справу. Бесідники заявили, отверто, що невиконання волі жертводавців на „Український День“ треба публікувати публічно як скандал. По довгій дискусії вибрано спеціальний комітет з 7 членів, зложений з людей, які колись давали жертви на „Український День“ на руки Українського Комітету, та припоручили цьому Комітетові зробити все можливе, щоб була виконана воля тих людей, що складали жертви на „Український День“ у 1916 році. До комітету ввійшли: Шабатура, Грицей, Сокальчук, о. Улицький, Ядловський, Слободян і Борисевич.

Спеціальні реферати до питання автократії і демократії виступили гр.: д-р Клодницький і ред. Ревюк.

До нового Виконавчого Комітету Обеднання ввійшли: Омелян Ревюк, д-р Лука Мишуга, Теодор Грицей, Іван Борисевич, Семен Ядловський, Володимир Кедровський, Петро Сокальчук, Григорій Пипюк, Микола Воробець, о. Андрій Іванишин, о. В. Сполітакевич, о. Л. Левицький, о. Волод. Касків, Осип Стеткевич, д-р Володимир Клодницький, Григорій Шабатура, Теодор Чемериз, Василь Титанич, Михайло Дармограй і Микола Давискиба. Виконавчий Комітет виділив із себе Екзекутиву, в склад котрої увійшли: Ревюк, передсідатель, Борисевич і Шабатура — заступники передсідателя, д-р Мишуга — секретар рекордовий, д-р Клодницький — фінансовий, Грицей — касієр, о. Левицький, Дармограй і о. Іванишин — контролери.

Для справ Рідної Школи в Америці вибрано громадян: Стеткевича, Ковальчука, Білоруського, Т. Каськова й Кедровського. Для справ Ліги горожан і ветеранів: Грицей, Дармограй, Пипюка, Сокальчука й Борисевича. Для справ Січі: Титанич, Клодницький, Воробець, Кедровський о. Близняка.

Конгрес закінчено в 11. годині вечером збіркою на жертви повені в Галичині і відспіванням національних гимнів.

Американське громадянство привітало IV. Конгрес Обеднання в цей спосіб, що спеціально на Конгрес прислало на допомогу старому краєві чотири тисячі доларів.

Філадельфійські газети подали ширшу вістку про протест Конгресу проти жидівських наклепів на український нарід з приводу процесу Шварцбарта.

Проти безправства.

Страйк українських шкільних дітей у Самбірщині

Самбір, 10. листопада 1927.

Всупереч усяким законам і розпорядкам видав шкільний інспектор Венгжик у Самборі приказ підчиненому собі учительству, щоб воно заважало по всіх всенародних школах, як утрачатишних, так і українських, навчання вже в першій класі з польського букваря. Таким чином у цілому повіті усунуто з першої класи український виклад — на превелике обурення цілого українського населення Самбірщини, не виключаючи навіть польського учительства, яке мусіло змінювати цілковито план навчання і шкільні буквари в другім місяці науки, бо цей „культуртрегер“ проголосив свій приказ на учительській конференції аж 1. жовтня ц. р.

Не треба й казати, як прийало отсей наступ на нашу школу українське населення повіту, зокрема наше селянство. Обурення наших людей вилилося в цілому ряді сіл у постанові — не посилати своїх дітей до школи так довго, поки не буде в ній привернений знову український виклад. Шкільний страйк уже розпочався в селі Лука біля Самбора (9. листопада), де всі діти з І. класу сидять дома. Занедається й на страйк в інших класах. Батьки дітей виїхали сьогодні до Іссу. Венгжик за відповідним протестом, що його підписало 130 батьків шкільних дітей. Крім того вислано протестуючу телеграму до міністерства освіти.

Такі самі протести до інспектора і телеграми до мін. освіти у Варшаві виславляють села: Білина, Велика, Довбуш,

Татари, Вики, Пруси й ін. Також у цих і в інших селах зачаться шкільний страйк у найближчих днях, якщо негайно не буде привернений український виклад у тамтих школах.

Населення рішене боронити українське навчання по школах аж до остаточного успіху і певне не уступить перед ніякими труднощами чи навіть можливими переслідуваннями. Не допустимо до того, аби навчання наших дітей відбувалося в чужій для них польській мові.

Батьки.

Організаційний рух.

Повітовий народний зїзд у Львові.

В п'ятницю 4. листопада ц. р. відбувся у Львові в великій залі Музичного Театру. Лисенка Повітовий зїзд Українського Національно-Демократичного Обеднання Львівщини. Не зважаючи на непогоду та аливний дощ у зїзді взяло участь 145 учасників, що були відпоручниками 55-ти громад. Відкрив зїзд голова Повітвоні організації УНДОбеднання І. Лисинський, що ввійшов також до президії зїзду як голова. Крім него входили до президії селянин Володимир Семків з Миклашова і д-р Іван Михайлів зі Ширця. На зїзді виголошено три реферати. Про політичне положення українського народу в Польщі під сучасну хвилю говорив ред. Д. Палів, про поширення національно-політичної організації в повіті реферував головний секретар УНДО В. Целенич, а про закладання нововибраних до громадського самоврядування радних п. Д. Ерстенюк. Звіт з діяльності повітвоні народного комітету на львівський повіт зложив його голова І. Лисинський. Він зазначив, що вся праця комітету була зосереджена в повітвоні народній канцелярії, де найбільший рух проявився в часі виборів до громадських рад. Повітовий нар. комитет організував у заготовочну часі три великі окружні віча і 22 локальних віч в поодиноких селах, а крім того 10 довірочних нарад. Організація старалася втягнути до політичної праці наше жіноцтво по селах та розбудити в ньому заінтересовання до громадських і політичних справ.

Над рефератами і зйтом відбулася обширна дискусія, в якій брали участь між іншими такі селяни: Т. Чорнобиль з Ярчова Нов. Ст. Фарина зі Збоїска, М. Карпиниць з Рісної Руської, І. Шеремета з Мисток, Холод зі Сорк та інші. Повітовий Народний Комітет поповнено 10 новими членами. Між вибраними є: Іван Голод з Глухович, Мих. Кернога з Підберезень, о. Олекса Содомора з Ярчова Нового, Василь Тишка зі Ширця, о. Мих. Семів з Милошівни, Пет. о. Дуфанець з Бродок, Семко Бубела з Лисини, о. Іздор Сокальський з Гай, П. Панкевич з Рудна і Мих. Хомиш зі Середиці. Зїзд мав дуже поважний і діловий характер, а дискусія виявила високий рівень політичного вироблення наших селян.

Повітовий народний зїзд у Раві Руській.

Для 14. ц. м. відбувся у Раві Руській в залі Народного Дому Повітовий зїзд Українського Національно-Демократичного Обеднання. У ньому взяло участь 90 делегатів від 20 громад равського та немірвського судових округів. Відкрив зїзд голова Нов. Нар. Комітету Данилович Любомир. До президії зїзду входили: о. дек. Карпачів Іван з Руди Монастирської, п. Ярош А. з Воробляччя, Продуль Ів. з Потиліччя, Шумило Ів. з Білої та Жуківський Сем з Івана з Лаврикова. Звіт з діяльності за минулий рік зложив голова пов. комітету. Він зазначив, що від вересня 1926 р. відбулося заходами Комітету 16 довірочних нарад і 6 великих віч. По звіті виголосив реферат про політичне положення делегат Центр. Комітету УНДО І. Лисинський зі Львова. Про організаційні завадання Обеднання, програму партії та її відношення до інших партій говорив інший делегат Центр. Комит. УНДО а саме Д. Ерстенюк. Про громадську самоуправу говорив инж. Терпелюк Андрій. Він підкреслив між іншим потребу та вагу виборів до повітвоних рад. На його внесення прийнято віче резолюцію з домаганням негайного переведення виборів до повітвоних рад.

По рефератах і дискусії вибрано новий повітовий народний комітет, до якого ввійшли: Данилович Любомир, Котовський В., Мостікар В. (з Потиліччя), Ярош А., Мазак М. инж. Білинський О., о. Зав'яз Гнат з Любич, Жуківський І. (Лавриків), о. Гучко Василь (Радуж), Чік М., Чорнобиль М. (Михин), Гат Ів. (з Улицька), Мостікар Гр. (з Каміньки), Демчик Ф. (з Каміньки Лисової). Зїзд закінчився відспіванням національного гимну.

За масову ошадність.

З перших днів „Свята Ошадності“ в нашім краю.

Управа Товариства „Ошадність“ у Львові з початком цього місяця зажадала від Повітвоних Відділів „Ошадності“ звітів а обходів „Дня Ошадності“. Звіти зачинають вже надходити.

На підставі цих звітів, що вже є, у права Т-ва „Ошадність“ на своїм з'їзді з 15. ц. м. ошадствувала, що у

місті Львові та в повітах: Львів, Подбродів, Самбір, Залішки, Збарж, Ходорів і Зборів з успіхом започаткувало пропаганду масової ошадності. По містечках там „Свята Ошадності“ при залученні участі заінтересованих міщан, селян та інтелігенції і при участі відпоручників господарських, культурних і освітніх установ — розпочалися вже збірники дрібних ошадностей та заснування збірок по селах, з чого вишло, що ідея ошадності в нашому громадянстві приймається та притягає широкі круги населення, а головню міщанства і селянства. Підняте гасло зібрати „національний капітал“ має свою притягуючу силу. Зокрема належить ще тепер піднести гарні висиди праці у Львові, Залішках, Ходорові і Зборіві.

В цілі наладнання організації праці — порішено вислати відпоручників Товариства „Ошадність“ до Збаржа, Косова і Станиславова, а відтак там, де не буде вказано. До повітів, а котрі не прислали досі звітів зі „Свята Ошадності“ рішене відіслати поповно окремих писемками з завадом до безпороводного предлошення звітів, агалядо а завадом розпочати акцію безпороводно.

У всіх писемках, відповілях і інструкціях рішене звертати особливу увагу на те, що праця в напрямі ширення ідеї ошадності, засновування збірок і збірок та масових дрібних ошадностей — не сміє обмежитися до дня чи місяця ошадності, але мусить бути постійна і безперервна та що управи кредитових кооператив не повинні забувати пего, що вони повинні мати провід в цілій роботі тому, бо першим суспільним їх завданням є виховувати суспільність а збирання ідеї дрібної, масової ошадності і збирання національного капіталу для української культури, поступу, промислу, торгівлі, мистецтва і всякого іншого добра, а зміцненням цим повинні підпомагати всі кооператори без огляду на те, в якого роду кооперативах працюють.

Відтак обговорювано справу видавання органу Товариства „Ошадність“ і порішено видавати часопис „Ошадність“, де можна би поміщувати всілякі звіти з діяльності в краю, кожодчасні інструкції, об'явки, відповілі на запити, пояснення як також реферати і статті. Ошадність прийнято в члені Товариства „Ошадність“ 65 членів з 79 заявленими і виплаченими уділами, та постановлено вступити в члені до Міжнародного Союзу Ошадності в Міннеа. Висіли піднято способи і плани дальшої праці в напрямі поширення ідеї ошадності між нашим народом.

Виборчі висіди.

ЖУРАВЕНЩИНА

Повітовий: радних 32, українців 32 і віриліст; Чергі: радних 34, українців 14, капів 10. Протеси: радних 34, українців 21, поляків 3; Лиски: радних 24, українців 23, жид 1; Балчи Заріччі: радних 16, українців 16, вірилістів 2; Балчи Подорожні: радних 24, українців 22, поляків 2, вірилістів 1; Лиски: радних 16, українців 16, вірилістів 3; Мезич: радних 24, українців 10, капів 12, поляків 2, вірилістів 1; Гомети: радних 24, українців 20, жидів 2, поляків 2 і 1 віриліст; Которини: радних 16, українців 14, поляків 2; Ляхович Подорожні: радних 24, українців 22, капів 8, поляків 2; Ляхович Заріччі: радних 24, українців 17, жид 1, поляків 6; Крехи: радних 24, українців 23, поляків 1; Корчівка: радних 16, українців 15, поляків 1, вірилістів 1; Бунини: радних 24, українців 12, капів 12; Жирова: радних 16, українців 12, поляків 4; Любша: радних 24, українців 18, жидів 2 і 4 поляків; Новотин: радних 16, українців 13, жид 1, поляків 2; Дубровка: радних 24, українців 12, капів 12; Мазурівка: радних 16, українців 7, поляків 4 і 3 жидів; Ізидорівка: радних 16, українців 12, жидів 4; Судачин: радних 32, українців 31, поляків 1 і 1 віриліст; Тарнава: радних 24, українців 21, капів 3; Млинська: радних 24, українців 5, поляків 13; Смути: радних 16, українців 14, поляків 2; Ялівці: радних 24, українців 24; Монастирська: радних 32, українців 31, поляків 1; Журавлівка: На пару годин перед самими виборами приїхав комісар зі староства в Жидівці і відложив вибори, тому, що українці об'єднувалися до виборів з жидів.

ЮТРА

жіночі, мужські і діточі, містові і подорожні — першорядно виконані — добірні — низькі ціни — догідні умови оплати, найкорисніше у фірмі **Андрія Кузьмінські** (Львів, пл. Маршальська 9. 2-3) (з виходу Губовського).

Кожен журналіст веде свою роботу по селах України. Радні українці по селах України як селяни так інтелігентні є прихильниками партії Національно-Демократичного Об'єднання. Зрештою всі селяни вийшли ще капали в національній свідомості.

НАГУКИ ЗНА.

На св. Галактіона.

Так уже довго дола що мої правдиві іменина з кут перед іменинами прибрали.

Скільки мене це і радує рівночасно, що і грізно, бо все на світі має в собі перші думи і радості.

Скільки мене це з того огляду, бо переконали, що все зроблене мною під правдивим іменем не має відного прихильника на Україні, коли не брати під увагу абстрактів, які до товариств і інкассів різних не.

Раді мене це зміна тому, що пречини не були бути славним навіть у кількох містах, коли налічували сотні фейлетонів, які — очевидно — були відруковані.

Вийшли десь — день св. Галактіона і — вийшли більш працюючий як дотепний мав писав на образку — св. Євдокимій. На той день я рішуче дістаю більше ніж за 364 дні, а зачисленням і нім же у переступили роках.

Найкращі писем, різного вигляду які різного таланту писання.

Але жіноча рука (він невідомий, вдало невідомий) пише:

«Я в мало пише про любов»...

А в біл, вибрати тієї любові?.. Все, ах, не так, одна тільки невинність, і вона знається десь по закутках, як у родині галактика мав.

А читачка «Відгуків» пише між іншим: «Важко довести той хвилі, коли то крива крива відірве крім Остапа Вишнього гумориста — тебе»...

Відгук: а цього не доживу...

Відгук: В Галичині паче за критика.

Відгук: не відірве, бо нема що. Де мені ж гумором до тих, які намагаються бути щасливими!

Відгук: відома річ, що жарт тоді викладає, коли оповідач сам не сміється при цьому. А в сміється і тому не маю успіхів.

Відгук: а в Галичині людей, які на пошану твою балакають і пишуть так, що вони думали, а смію.

Відгук: паче паче першорядно; не мені, аї ж О. Вишній.

Відгук: не тільки не сміється, але паразити в сльозах в очі.

Відгук: а в сльозах найкращіше...

Відгук: великої конкуренції тяжко, але це не зважаючи, хоч як я від малечку писав.

Відгук: Галактіоне! — пишуть українським поштом — «доки твоє перо не зможе повторити, хоч яке воно прекрасне, прекрасне (на жаль!)».

Відгук: брідського пошту... Повіту, в який рік, крім того і набрав сил до малювання.

Відгук: я тебе, брідський повіте, пишу, що подих твоєї чорнозему пачував до тебе жаль. Аж ти мав писати, аї ж каміне серце і туніш добрий, аї ж велути за собою радість.

Відгук: гроші і поштану!

Відгук: як по добрим обді писав би до фейлетонів, аї ж, який отос лежить на серці і якого пані у малим фейлетоні можна задумувати.

Відгук: Галактіон Чипка.

Відгук: адже ж дим-хазист для українських письменників і журналістів культурної праці і вишам своєю українським робітникам пера!

Відгук: в адресу: Львів, Підвалі 1-й, Земельний Банк Гіпотечний, книжечка ч. 1141.

ВБИВСТВО СТУДЕНТА У ЛЬВОВІ.

Львів, 22. листопада 1927.

В неділю, в 4 год. рано в домі при вул. Павлинів ч. 14 виконано замах на студента університету Михайла Гук, який мешкав там із чотирма товаришами студентами університету і політехніки. М. Гук був свого часу вмішаний у справу атентату на през. Войцеховського. Товариші Гуків знавали, що около 4 год. рано пробудилися наслідком революційних стрілів. Коли підвелися з ліжок, побачили силуети двох мужиків, що скоро виходили з кімнати. Один із них вистріляв до Гука 7 разів (два стріли поцілилися в голову, продіраючи череп, що аж мізок випав). Вбийники засипали сідли паприкою, щоб євент. поліц. не відшукав сліди. Але в сніг і так запарохив сліди. Трох Гуківих товаришів арештовано, четвертий вийшов був із хати перед убивством. В шпиталі Гук, як трохи був прийшов до притомності, на запит. поліц. агента, чи знає вбийників, заперечив рухом голови.

В зв'язі з убивством відділ поліції явився в Акад. Домі, щоб перевести ревізію. Студенти не впустили поліції. Щойно на інтерв'ю куратора Акад. Дому през. Децикевича, впушено двох поліц. функціонерів, які вилегітимували присутніх студентів. Польські газети пишуть теж, що убивство поповнено на любовному тлі.

Оперований в заг. шпиталі Гук жне. Кажуть, що є надія вдержати його при житті. Вечером Гук прийшов був до притомності і подав вриано критичний момент. Подробниці, подані Гуком, поліція держить у тайні. Поліція переслухала Гуківих товаришів Мих. Стефанюка, а Івана й Василя Салевичів арештувала. Четвертого пошукувати. Втора як підозрюють в убивстві арештовано Василя Гуменюка зі Солотани і привезено до Львова, де його переслухують.

АНГЛІЙСЬКІ ЛЕТУНИ У ЛЬВОВІ.

Львів, 22. листопада 1927.

Літак англійських летунів «Прінсес Кесна-Льондоні», який упав біля Підгаєць, а опісля біля Мшани, розібрано і відіслано до направи до летунських вартів у Скінлові. Газовий вентиль, який був причиною катастрофи, може бути направлений шойно, як з Львонду приїде чиста англ. сталь. Летуні Мекінтош і Гінклер задержалися на кілька днів у Львові. Вони розказують, що біля Підгаєць захопила їх льокальна мряка, тому збилися з дороги і почали шукати Львова. Але що не мали спец. мап, дефекту мотору мусіли осісти на землі, не могли відшукати Львова, і з причини незнанім терені.

КОНФЕРЕНЦІЯ РУМ. СЕЛ. ПАРТІІ.

Букарешт, 21. листопада 1927.

У Букарешті відбувалася конференція парламентарія і делегатів нар. селянської партії. Темою конференції була справа можливості повалення теперішнього уряду. Протестували проти заборони відбуту конгресу в Альба Юлія. Виз. Комітетові поручено в крайній потребі організувати пасивний спротив горожан, себто вівати населення не давати рекрута і не платити податків.

ЗМОВА В ТУРЕЧЧИНІ.

Царгород, 21. листопада 1927.

В зв'язі з викриттям організації, яка під назвою комун. партії змріяла до повалення суспільного устрою, арештовано в Царгороді 18 людей. 6 чукти, що балканські комуністи на конгресі у Відні постановили устанвити в Туреччині центр. комун. комітет. Арештовані відповіли перед судом.

БІРЖА.

Гроші.

Долар 88700—88750, канадійський долар 88500—88600, корони чеські 02600—02650, австрійський шілінг 12500—12600, рум. лєя 00550—00575, французький франк 03450—03500, швейцарський франк 17100—17150, англійський фунт 4330—4370, німецька марка 21190, данський гульден 17299, червінець 3040—3120.

Золото: 20 кор. 3640—3680, 20 франків 3450—3455, 20 марок нм. 4240—4280, 10 рублів рос. 4600—4710.

Срібло: кор. австр. 06600—06750, 5 кор. австр. 345—352, фінскі австр. 174—178, рублі рос. 258—292, копійки за рубль 144—146.

Збіжжя.

Пшениця дрібка 4625—4725, озимина сел. ська 4150—4300, жито 37—3850, ячмінь, борзак 3850—4010, ячмінь на мав. 3350—3520, ячмінь пастинний 3100—3300, овес 3450—3550, кукуруза румунська 3150—3210, баробол рабобол 60—725, фасоль біла 45—48, фасоль колірова 4000—4500, горох північний 60—65, горох польський 40—50, бобик 3450—3550, сіню 750—850, солона 45—475, гречка 3625—3725, лєя 300—3500, ріпак озимий 6150—6200, мука пшенична 45-пр. 8122—8130, мука пшенична 50-пр. 7610—750, мука житня 65-пр. 5900, грис кукурудз. 5—3, мука кукур. 3475—3575, отруби житні 2425—2525, отруби пшеничні 2225—2525, крупн гречані 1300—1400, пшоно 7125—7525, крупн ячмінні 62—66, конюшина ськонова 170—300, мак сінній 115—135, мак сінній 170—180, мінки ютоті, нові 170, мінки ужвані 150—160.

Пам'ятайте, що всі збірки на нагороду на могилі і. Франка треба посилати до Центробанку, Львів, Ринок ч. 10. І. пов. на щадничу книжечку ч. 7916.

НОВИНКИ.

— Почтові складанки розсилаємо з нинішнім числом, та просимо п. Т. передплатників негайно відновити передплату, щоб не було перерви у висилці часопису. Передплату належить прислати прямо до Адміністрації, яка на місяць грудень 1927 р. виносить 450 зол.

— Вп. Передплатників, які не вважають на вислану їм листовну пригадку не заплатили д. с. за сегод. передплату, прохасмо ласкаво негайно її виплатити, інакше з 9 грудня будемо припиняти припинити дальшу висилку часопису вже без окремих повідомлень.

— Ювілей Ольги Мобиліської з нагоди її 40 літньої літературної діяльності відзначається в Чернівцях, місці сталого побуту письменниці, в день її уродин. себто дня 27. п. м. Програма свята складатиметься з двох частин: перед полуднем відбудеться академія-концерт на котрій відчитана буде найновіша новела ювілянтки в виголошенні буде реферат про літературну творчість письменниці та виконані будуть товариством «Буковинський Кобзар» і солістами улюблені ювілянткою композиції Нахалівського, Лисенка, Стеценка, Січинського, Ліста й Шуберта. Вечером звеличають відпорушники з сіл і міст велику доньку Буковини на святотичні комерсі в Народнім Домі, де між іншим відчитані будуть привітні телеграми й писем, які наспівають зі всіх усюдів. Найменше наспіло їх однак з Західної України. Немає їх ні з Львова, ні з Ужгороду, ні з Холма та Луцька. Тому належить використати останній тиждень перед ювілем і надіслати привіт від кожного товариства на адресу п-ні Ольги Гузар, Чернівці, str. Романа 17, або д-р Роман Ясеницький, Чернівці, str. Євгена 9. Рівнож приймається датки на ювілейний дар ювілянтці, який ужитий буде на лікування заслуженої письменниці. Датки ці просимо слати або прямо через Гіпотечний Банк у Львові до Кредитового Банку (Banca de Credit) в Чернівцях str. Petrivici 2 на ювілейне conto ч. 2051. Чернівці дня 17. листопада 1927. — Ювілейний Комітет.

— Чи змова на марш. Пілсудського? У Варшаві арештували львівського вшехподяка Болеслава Евстахевича, голову львівського союзу галерчиків. Евстахевич не був мельдований і за ним шукали 3 тижні. Арештували його на самім засіданні «галерчиків» у Варшаві. Він вийшов туди недовго, покликаний на генерального секретаря союзу «Людів Народового». Його арештування зв'язане з обвинуваченням, що він приготував атентат на марш. Пілсудського. До цього важив він апарату тайного товариства, на аразок масонської лєжі, в якій заприємали членів у темноті, в присутності замаскованих конспіраторів. «Літературний Кур'єр Подільський» каже, що цю організацію видав урядовець «Банку Польського» у Львові А. Праве, член союзу галерчиків, після того як його вбрав як того, що має збити марш. Пілсудського.

судського. Число «Кур'єра» з цими розповідями не було сфальсифіковане. Одночасно краківський «Час» заявляє, що та інформація, буцім-то Евстахевича арештували за намовою до аббата марш. Пілсудського є значайною вигадкою. Інші звістки кажуть, що Евстахевич є автором летучок поширюваних проти теперішнього уряду.

— Англійський літак під Львовом. Вже й під нашим небом не можна бути певним, чи не впав нам на голову літак. У Мшани, біля Львова, упав на двох селян англійський літак, що їхав з Львонду до Бомболю; були в ньому два летуни Мекінтош і Гінклер; ранені селяни, відвезені до львівського шпиталю. Львонду упав негайно про випадок; летуни без рая поїхали далі.

— З нашого театру. У середу 23-го Кооперат. Український Театр відпочилює прегарну пєсу Леоніда Андрєєва «Дні нашого життя». Літня, що ще не бачили П. а може й про неї не чули, не повинні переплутувати її з похмурим і символічним «Життям людини». «Дні нашого життя» пєса з бадьорими азордами, повна любови життя. Може на цей раз наша львівська публіка поцікавиться твором визначного письменника і грою наших артистів, між якими пач. Кривинька має в цій пєсі головну роль.

— Львівська хроніка. Дивну пригоду мав у Львові самобірський суддя Тичинський. Вийшовши по вечері від «Нафтули» палибав веселе товариство, яке серед сміху очистило його з портфеля і із золотого годинника. Товариство було так зручно поділене, що одні здавали випадкових прохожих, які буцім-то гнали за тамтими, злочини або здавали палих танцюючих із Тичинським, щоб його задержати. Спільники цієї свепі піймали і засудили на кілька місяців в'язниці. — Незручно взявся до фальшування банкетів лєжис пач. Сауерман, що звернувся з такою пропозицією до власника цинкографічного заведення на вул. Сихотуській, обіцяючи йому за кліш 1000 зол. Цинкограф повідомив негайно поліцію. — На Вулицькій шляху наїшли тіло нечовалити кітене в рів.

— Сільські трагедії. Перед львівським судом отас парубок із Сердичі (пов. Ширець) Михайло Шеремета, обвинувачений в намаганні отруїти свою жінку. Шеремета оженився минулого року з багачкою Іленківною, після довгого пожиття з бідою діачкою Кузівною. Минув рік і Шеремета вернувся до Кузівни, арештувавши свою жінку. Згодом жінка почала щораз частіше нездужати на шлунок. Коли після їжі збирало її часто на пудоту, прокинулося у неї підозріння, що муж хоче її отруїти, наїшла в хаті трукту і повідомила про це поліцію. Шеремета признався в слідстві, що хотів отруїти жінку порошком на шурі, але за намовою своєї любові Кузівни. Засуду ще нема.

— Злочинство без німці. Львівська поліція аловила шайку бандітів, що на етапі в Бруховичах розбала один вагон і виникула авідти товар на 40000 зол. Навантажили добути на азі і поїхали, але далеко не доїхали. Спілка із трьох: Торби, Каїка та Марка є записана як професійна в поліційній хроніці; всі вони львівські громадяни, що наслідують європейські методи бандітизму. — Одночасно перевозили ватагу вломників у Бориславі; що крали різне копальняне знаряддя; всі вони місцеві. Один з них працював аж на два боки, бо після крадіжки оголосився у директора копальні, обіцяючи йому за 15 дол. відшукати крадені предмети.

— Укравдинні винахід. 6 й у Львові винахідники. Ми не знали би може про них, якби злодіи не причинились до їх слави. Власник заводу грамофонів п. Хувер придумав яєсь уліпшення до своїх єпінуних машин, щоб вони співали ще краще. З механізмом дав їм зробити одну металеву частину до мосажника Отто-класа, а коли прийшов її відобразити, моделю не було. Модель відобразили один механік Мігден буцім-то в імені Хуверна, з метою зняти копію з винаходу. За те поїхав на вул. Баторія.

— Катастрофи. У На-Йорку вибухла пожежа в фабріці авт; втрати 2 міль. дол.; 3500 пожежників гасило вогонь. — У Трансвалі, Йоганнесбург, завалявся один шар вуглевої копальні. Маса обитих.

— Довкола могили Жеромського. Родина і гурток приятелів Жеромського помістила в «Роботіку» лист, з якого довідуюсь, що справа гробу великого письменника досі подажджена дуже дивно. Два роки лежав Жеромський у тимчасовім єпіллім гробі, похований не кальвійським панітарі. Тепер лєжис незвідомий комітет буде на промуж планітї повий гроб, куди хоча перенести останки Жеромського. Ні уряд, ні товариство письменників не наїшли для Жеромського місця поруч інших великих людей, тому що він не католик. То-

ФАБРИКА ЧЕКОЛЯДИ А. ПЯСЕЦКІ С. А. - КРАКІВ

Значні з'ясування і чистота виробів. А тої Чеколлади до-
свід, смачної, ароматної. Для вибагливих смакунів першонад-
і знамениті модачі, як також згодом для гостод рибних цілей. жим волоніи вибір ароматизаторів вимельків

чу родина Жеромського пропонує його поховати в гробині, яку він сам вибу-
дував собі за життя в малій містині на
Любелшній: де він хотів спочивати по-
руч свого покійного сина. Колиж єсо-
дальність хоче справді яшанувати вели-
кого письменника — читаємо в листі —
нехай перевесе його на Вавель або
Спальку.

Ренорди. У вівсянці господаря Пу-
ан та його доньки у Вовчій Воли брав у-
часть 18-літній гімназист Судол із дво-
ма старшими братами. Могою злочину
були долари. Війники падали на хату
Пуан а масках. Чим не Мексик? — Між-
народний залізничний картель прийняв
встанову, що змінив вигляд дотепері-
шніх залізниць: усі країни вибудують
однаковий тип вагонів і то з матеріалу,
про який мало хто з подорожніх досі ду-
мав. Вагони будуть з алюмінія та маг-
незії, найлегших металів. Замість 12.000
кг. які важить нинішній вагон, новий
вагон важитиме половину і зможе пере-
везити вдвоє більше тягару.

Проти цілування в школах. Виленсь-
ка шкільна кураторія видала розпоря-
док для жіночих шкіл, забороняючи ді-
тятам цілуватися у школі на знак при-
язни. Заборона має мотив гігієнічний.
Видко, що європейська діла в боротьбі
з цілуванням, який у силі передавати 40
тисяч мікробів має вплив і на школи.
Згодом може прийде і черга на розпо-
рядок, який забороняє ученицям теж ці-
луватися з хлопцями.

Нові російські слова. До Ленінгра-
ду приїхав американський фільмозьог Го-
лдер, щоб скласти словник слів, які
з'явилися за останніх 10 літ. Словник
призначений для інститута в Нью-Йорку,
що збирає матеріали до історії 10-літньої
радянської влади.

Там, де Яків мав сон. Американсь-
кий археолог відкрив стародавнє
місто Бетель, відоме з того, що там на-
ходився золотий телець бробоама і що
там Яків мав свій дивний сон. Найшли
там не глибоко під землею багато посу-
дних та домашнього приладдя.

Гольбайн у сільській хаті. Югосла-
вський малаєр Салетичин купив в од-
ного рибалки у Далматії старий образ
за 4.000 динарів. У Відні знавці оцінили
його на 300.000 нм. мар., тому, що це о-
ригінал Ганса Гольбайна.

Світлова волнина. Цього року в за-
гальноміській демонстрації в Ленінграді
вперше виступили окремою групою
письменники з окремим прапором: «Не-
хай живе всевітня федерація радянсь-
ких письменників». — Німеччина зобо-
в'язалася умовою виплатити урядові
Луксембургу підрети мід. марок як від-
шкодування за воєнні шкоди. — У Ка-
трі святкували прилюдно роковини не-
залежності Бенту. — В Індії зробили
самі на поїзд, яким їзав віцекороль
Індія зборд Ірвін; поїзд переїхав ро-
зрушені шини без катастрофи. Цьогож
дня зробили замах на губернатора Пайн-
тера. Прилюдне свято, в честь зборда
Ірвіна відзначали. — Число безробітних
у всій Німеччині збільшилось за полови-
ну жовтня на 13.000 осіб. — Соц. дем.
тесський посол Рамек закінчує у парла-
менті послови-агріарів Дубінкому, що
він брав хабарі при переведенні земель-
ної реформи. — Від сінця до жовтня до
Франції скарбу вийшло на 6 мільярдів
більше як сподівались. — Муссоліні при-
готував декрет про амністію щодо де-
яких емігрантів. — Уповноважений Віль-
гельма барон фон дер Рейт купив для
тайзера 2 острівці на Лиго Маджоре,
що були власністю ірландської баронів-
ної. Один з них буде називатись... «О-
стрів всевітнього миру». — В честь Лю-
карна. — Вулиця заборони уряду ру-
муноськ нап.-селянська партія скликає
свій конгрес в Альба-Юлія.

Російські балаласичники дають пе-
ред випадом на чужину ще два прощаль-
ні виступи 22 і 23. п. м. у Народнім
Домі. Нова програма. Виступи раніше
у вранніні з ютими Сайфарт. Академіч-
на ч. 6.

Театри.

Коопер. Український Театр під ди-
рецією Й. Стадника (вул. Шашкевича),
23-го «Вашого життя» пєса на 4 дії
П. Анде-ва, в головній ролі з п. Кри-
зіською.

Початок 7:30 вечером.

Кіна.

Палас: «Остання любов наслідника
престолу» (з життя російського царства)

в 10. діях, а Лівкою Гайда, Вернон, Фріс
і Шлястосім.

«Лев»: «Меліч і нуджа куртизани» на
підставі Бальзака.

Аполло: «Зов моря», а Марією Ма-
лиською, Маром і Машинським.

Нез українські діти до української шко-
ли! Хто минає свою рідну школу і поси-
лає дитину до чужої школи, — той во-
рог своєї дитини і української нації!

Ратункова акція.

ЖЕРТВАМ ПОВЕНІ.

На вил. книж. ч. 8163 Центр-Банку зло-
жили даліше в долларах:

Спільний Комітет допомоги у Форт
Вілліамі, Онт. Канада зібрав 377.50\$, а
саме Комітет у Вест Форті 200.20, а Ко-
мітет у Форт Вілліамі 103.30, разом —
377.50, після потручення видатків, зв'я-
заних зі збіркою і посылкою в квіт
17.50, до Центр-Банку вислано 360, Ко-
мітет допомоги в St. Louis, Pa. Амери-
ка через Мірона Філау (подробни
єнне буде поміщений пізніше) 100, Об-
єднання Українських Організацій в Фі-
ладельфії — 5000, разом 5.460 доллара.

На ту саму ціль зложили в золотих:

Бібліотека-читальня в Милостові, во-
лодсть Діятків, рівненського повіту 60, На-
родня школа в Нарасі, (збірка в школі
2.72, учителька 5), 7.72, Комітет допо-
моги на місто Львів, збірка, а саме: Ама-
т. Кружок Сокола III. 45, на квітар ч. 1
18.33 і 1 дол., Торг. Школа «Просвіти»
п.п. Лежогоубська, Ковальська, Паренич-
кий, дир. Коренєв і Березовський по
5 зол. разом 25, Савойка, Чайківський,
Заблонський, о. Хомин і Баран по 2 зол.
разом 10, — разом 98.33 і 1 дол., Филип
Вовчак Львів 5, Через Адмін. «Правди»
Уряд парох. Городища, збірка в церкві
35.50, Через Адмін. «Нової Зорі»: о. В.
Пашовський, Тростянець, а акафистів
15, Шкільна молодь всіх шкіл в Раві
Руській, через Мар. Дружину 24.20, о.
П. Гордієвський, Шманівський, п. Коло-
дзин, збірка в церкві 10, судді д-р Оле-
ксандр Волинєв, Броди 10, о. Микола
Головач від шкільних дітей з Беску п.
Сніжк, дохід з представлення 20, Уряд
парох. в Загір'ю, збірка в церкві 30, Мі-
сцевий Комітет допомоги Монастирсь-
ка (о. Л. Біланський) 77, о. Йосиф Фльор-
чук, збірка в грім. Кулаківці 54.70 і
збірка в грім. Городок 110 — разом
184.70, Український Центральний Ко-
мітет в Польщі, Варшава, збірка по міс-
там 500, (на цю збірку зложились: Від-
діл у Скалькевичах (кер. Стецишин)
52.50, Відділ у Шепюрі (кер. Бугрим)
44.50, Відділ у Люблін (кер. Соломко)
12, Відділ в Острої (кер. Смовський)
42.40, Відділ у Виткови (кер. Нікитин)
12, Відділ у Ковлі (заст. керов. Калю-
жний), 41.45, Шкут (уповажнений на
Блонський повіт) 20.50, Тележницький
(уповажн. у Володимирі Вол.) 26.70, Ле-
щук (уповажн. в Августові) 8.15, Чер-
ненко (уповажн. в Плоткові) 62.50, Галь-
перин (уповажн. в Сосноцях) 27, Група
емігрантів в Королівській Гуті (кер.
Саворцов) 33.50, Група емігрантів в Сто-
блях (кер. Кусів) 5, З власних фондів
Комітет жертвував 111.50). Діти дітам: Е.
Кришк, Заліска Воля п. Радимно, збі-
рка від дітей 8, о. Іван Токар, Підгайці,
діти з діточ. представлення 20, Місцевий
Укр. Комітет допомоги в Давидові к.
Львова через Івана Мандзевича і Васи-
ля Івасюка, зложили: Іван Мандзевич 5,
Іван Яремко 5, Микола Яремко 1, Роза-
лія Фидишин 2, Розалія Грциш 1, Іван
Яремко 2, Олександр Фидишин 3, Петро Я-

На цю збірку зложились: Збірка у
Форт Вілліамі 51, у Вест Форті 31.50,
В. Левинський у Форт Вілліамі збірка 10,
В. Левинський у Форт Вілліамі, підчас
вудильної збірки 83.05, У Вест Форті:
Громадянки Марія Сіпаш і Анна Юрак
збрали 16.25, Стефанія Григорук і Ан-
на Богоніє збрали 5, Микола Лукавий
зібрав 48.70, в часі вудильної збірки зіб-
рало 76, в часі концерту 21.75, в часі
концерту у Форт Вілліамі 21.24 дол.

ремко 5, Василь Тимчичин 5, Лува Тим-
чичин 2, Іван Яремко 1, Олександр Тимч-
ичин 2, Василь Івасюк 5, Теодор Фиди-
шин 5, Йосиф Яремко 2, разом 46, Ола-
на Заводович, Ремейвіч п. Золотів 10,
Через адміністрацію «Діла» надіслали:
Марія Глопальна Загорода-Вашевська 10,
Шкільні діти — Чижиків 1.44, о. Мих.
Артемюк, Чирва 5, Чит. «Просвіти»,
Лодина 15, Василь Кіпак, Тарнів 2, Се-
ло Гарбузів, зложило вагон картофель,
які вислано до Повіт. Комітету в То-
маті, 9 метр. полотна і 50.60, Кляса VII 6,
укр. держ. гімн. в Тернополі зложила з
приводу імяни проф. Дмитра Цибуш-
инка 80, разом 114.04, Осипа Равоча, Те-
ребовлі 3 і діти Укр. Захоронки в Тере-
бовлі (діти — дітям) 2.70, разом 5.70,
Т-во Соціал. Вигляда ал Чортків 35, Со-
юз Укр. Купців, Стаиславів 50.

Разом 1.376.19 золотих і 1 долар.

Попередньо виказано 89.971.52 золотих
і 6.521.40 доларів. Отже разом зложено
досі 41.347.71 золотих і 11.982.240 дол

† ПОСМЕРТНІ ЗГАДНИ.

Володимир Вітошницький, смер-
тований шкільний інспектор, помер 8-го
листопада п. р. в Коломні в 67. році життя
після операції. Покійний був щирим укра-
їнцем і тому шкільні влади кинули ним
ще перел ситовою війною на заточення.
Перенесений з Перемишля до Грибова,
заслужився немало для українського шкіль-
ництва на Лемківщині і був справжнім
батьком українського учительства. Терпів
покійний у Грибівщині немало від засліп-
лених «русских», що не могли йому про-
стити його широкі опини над українським
учительством у цій забитій закутні. Вер-
нув (покійний на Рідну Землю) щоб умер-
ти між своїми і справді по двох місяцях
побуту в Коломні скосила його немо-
дима смерть. В. Я. п.

ОПОВІСТКИ.

Репертуар нового Українського
Театру під дир. п. Карабінєвич: 3
Зборів:

22. XI. Вихрест.

23. XI. Вій.

24. XI. Запорожесь за Дунаєм.

До театру заангажовано артистку Вл.
Сорокоу. Оркестр театру збільшено
до 8 осіб під управою диригента п. Сара-
мач. — Режисер театру п. Сорока готує
до постановки: «Катерину», «Аскольдову
Могилу», «Гейшу» і «Пісн в Ланах». 4-6

Брошуру Романа Ганчикевича п.п.
«В імя правди» і «Св. Конгрегація для Схід-
ної Церкви і Пре с. Владики Йосаф.
Кочинського до відома» можна набути
у Львові в книгарні Т-ва ім. Шевченка:
в Перемишлі в Нар. Базарі, у Билета на
Бразі, у Тра беда і у наля вул. Словань-
кого, у автора вул. Середня 3, в Др го-
бичі у Сам. Тамне ринок, в Станиславові
в Нар. Базарі вул. Соборського 40. Ціна
70 с. На porto доплатити. 930a

ДРІБНІ ОГолошення.

ГОДИННИКИ прешейні наповняє
дешеве продає Юлія Дон-
ровська-Лев Роздольська Львів,
Готель Жоржа, Академічна 4. Бижутерія,
також срібло власного виробу. — Догідні
умови. 110 а 13-7

ОКАЗІЯ дешевого набути футу-
ра! Плаш з перських баранів, му-
жеські футура з бобрів, кангурів, Викторії,
японських лисів, також кангурові сантки
дуже мало уживані продасть Степанович
магазин футер, площа Каптульня 1. 955

ВІРВАННИЙ інструктор приймає лекцію
зі всіх клас середніх шкіл. Оголо-
шення до Адміністрації під «Матема-
тик». 9.3

РУТИНОВАНИЙ інструктор шукує
лекції. Обсяг шкіл обов'язний. Адресу-
вати: Управа дібр Олів п. в.м.с.с. 952 1-2

ПРИЙМУ соліста-
тора, котрий буде
вести адміністрацію
филі «Просвіти» в
Мельниці. Др Шу-
ровський адвокат,
Мельниця. 934 3-3

225

Ціни приступні — салата ратами.

ПОШУКУЮ буніних старшин СС-і полк.
Ротульського, полк. Домаральського,
соти. Феділа Микудяка, соти. Кіуна, соти.
Думіна, поручи. Бойка, хор. Чосина і хор.
Маслянку. Више названих прошу ласкаво
подати свої адреси, або хто знає де вони
перебувають прошу подати мені до відом-
ств. Маю дуже важну справу для пово-
годження з ними. Е. Нугачев 1517 W.
Chicago Ave. Chicago Ill. U. S. America.
956 1-2

УКРАЇНСЬКИЙ Комітет Допомоги
жертвам повені на м. Львів пошукує
метких лікастів. Зголошення приймає
між 1—2 год. в канцелярії при вул. Ко-
сцюшка 1а II. п. 957 1-3

ВІЖУТЕРНО, ЗОЛОТІ І СРІБНІ РИ-
В РОБИ продає за готівку і на рати
від десятих лт в цілім краю збірка
фірма Іван Зельтенрайх, Львів, Марі-
ська пл. 5. Купую брильянти, золото, срі-
бло, плачу найвищі ціни. 3а) 38-7

ОГолошення.

За оголошення Редакції не відповідає.

Спеціаліст недуг легіма, серця і жолудка

д-р Фелікс Ган

Львів, ГОРОДЕЦЬКА 46.

858 Переселення Рентгенем 14—24

Сигарети мужеські 14 кар. від зол. 12-00

Обручки шість 14 карат. від 9-00

Рубашонки 14 кар. з прав. руб. від 7-00

893 тільки у вярінника 2-3

С. А. РОПШІЦ Львів Сикстуська 16

РІК ОСНУВАННЯ 1889.

ФЕЛІКС І ЮЛІЯ ЛЮБЕЛЬСЬКІ
жіночі і мужеські
ГОТОВІ І НА ЗАМОВЛЕННЯ
Приймає всілякі переробки.

Догідні еплати Рутівського 5.
Ціни низькі! Тел. 48-70.
Товар довірний ЛЬВІВ.

ЛІКЕРИ зробити дома ЛІКЕРИ
можє кождий
у 70 ріжних
смаках
"STELLA" 14 в 70 ріжних
смаках
до набути в аптечних складах,
в Бердичеві, Галацях,
Головний В. Г. М. шинський
Дли П. І. кооператив і торговель відпо-
відний оуост. 19-7

Подяка.

Важким горем і сумом побила жена
і діти по страті найдорожчого мужа і
батька о. Йосифа Карабінєвича парох-
а Яскманівщині і медичного декана, скла-
дають щирю подяку передоном о. М.
Прокуратові парохові в Хідновицях і о.
І. Чолачови сотруа в Яскманівцях за пе-
решення тавних останків Покійного з
Перемишля до Яскманів. Далше о. О.
Маленькому парохові і деканові в Бу-
ковині за перші молитви, провід у похоро-
нові і трогачу проповідь при внісенню
таких останків Покійного, о. М. Проку-
ратови за проповідь в церкві, о. Пше-
ратови за проповідь в церкві, о. Пше-
ратові за надгробне слово в всіх
юрисдикцій о. М. Прокуратові, Шу-
О. О. Конде-аляним о. М. Прокуратові,
Сеймелі, Седельському, Хотинському, Сей-
мелі, Пасчинському, Боринському і Допа-
дкові, Пасчинському, Боринському і Допа-
дкові за безкорні жертви і участь в
похоронах. Щира подяка належить Ви-
шньому рокуратам і Ви. п. Іа. Козакові
Панству рокуратам і Ви. п. Іа. Козакові
мислевому управителю школи, які не
шадячи трудів перші несли опечалені
рідні слова розради і потіха. Щире Спа-
сінє парохіанам Яскманівщині і Селис-
«Просвіта», коопер. «Сільський Господар»
і тов. «Луг» за явище та численну участь
при відправленню тавних останків на
вчиний спочивок. Нехай Всевисшні стори-
цею нагородять Вас всіх за всі труды.
Опечалена жена, діти і зяті-
Яскманівці, 14. листопада 1927.

Найбільша в краю фабрика дзвонів

Братів Феліксівських

в Калуші, вул. Свєцька ч. 14,
в Перемишлі, вул. Красівського ч. 63.
визнає на замовлення дзвони гарно-
висті і проковані, а постійно удержує
та складає злив 20 штук готових дзво-
нів у вази від 10 до 600 кг.

40-7

За редакцією відповідає Ясиль Мудрий.

Видко Видваница Спілка «Діло».

З друкарні Видавничої Спілки «Діло». Львів, Ринок ч. 12.